

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára Egész évre ..... S K Fél évre ..... 4 2 Negyed évre ..... 2 1 Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felétős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.</p>
<p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>		
<p>Kéziratokat nem adunk vissza. Szerkesztőség és Lindóhivatal: BALKÁNYI ERNŐ könyvkereskedésben Alsólendván. A nyilteir sora egy korona.</p>		

A Pannonián.

— Levél egy kivándorló hajóról. —

Fiume, 1909 május havában.

Tisztelt Szerkesztő ur!

A szikadó tengerparti fővény mulatóságairól s a fenyőlaja költészetéről szóló levelekkel együtt indul utnak ez az írás. A tenger mellől jön, egy időbe esik amazokkal, csakhogy kevésbé hangulatos, egyáltalán nem poétikus és sóhajtásnyit sem előkelő, ami benne van. A műfaja is más, mint a fürdő-karcolatoké, vagy a hullán-verseké. A műfaj nem egészen új, de magyar különlegesség. Magyarabb, mint a somogyi tulipános lada, mint Malonyay Dezső modelljei. A stiliztikák még nem szólnak erről a műfajról: „Levél a kivándorló hajóról.”

Juj, hiszen ezeket a hajókat már földfedeték esztendőkkkel ezeltől. Amikor még friss volt a szerződés, amelyet a nemes lord Inverclyde, a „Cunard Line” liverpooli hajóársaság kötött Magyarországgal. Magyarország biztosította lord Inverclyde urat, hogy évente legalább harminczet kivándorlót ad Fiumén át, s az előkelő fizetfelenk igazán nem lehet panaszra ellenük. 1907-ben éppen hatszor annyi szállítmányt kapott. Há akkor, igen, le voltak írva a vízi emeletések, a görzörások, a „Carpathia,” az „Ultonia,” meg a „Pannonia,” amelyen e sorok is íródnak. Az újságtudósító elragadtatása szinte repezett, amikor a közönség elé rajzolta az Amerikájról nagy hajókat, amelyek a molón mőtőszággal néznek az „Ungaro Croatia” és az „Adria” szomszédos forgalmu tengeri propellerre, meg a keletre vánszorgó teherhordóira. Milyen büszkesége a magyar tengerpartnak, hogy ezek a hajóelőkelőségek a rendes látogatói közé szögödnék s milyen nagy az öröme a magyaroknak, hogy ezek az oceáni nagyságok az angol zászlón kívüli a magyar állam lobogójával is ékeskednek.

Azok a levelek, amelyek most születnek a kivándorló hajókon, egészen más érzésvilágban vajudnak. Azok is, amelyeket az utra menők, uton levők küldenek az otthonhagyottakhoz, meg az olyan levelek is, (ilyen ez is), amelyeket azok írnak, a vagy a lelükben iratlan hagyának, akik csak látványosságának nézik meg a Cunard Line hajó parjának nevezettségait.

Mert látványosság az, amelyre a Palazzo Adria portása 20 fillérről árulja a belépő jegyeket. Nagy, igen érdekes látványosság, a mely sokkal többet ér ennél a csekély entré-nél. Az adriai fürdők látogatói, futkározó turistái szaporán nyúzsöngök a földözetre, hály felszerckebre vezető lépcsőkon. És ha abban a hajóslégnyben, aki egyetmást megmutat, volna ötféle való hajlandóság és ha tudna franciául, azt mondaná:
 — Violá Hongrie!

Amire a közel kétezer utas „behajó-zott,” akkor azon a hajón ott van Magyarországnak. Minden bünével azoknak, akik a kivándorlóra jutók sorsával nem törődnek; minden nyomorúságával a földnek, amely egyre kevesebb kenyeret ad a hozzája ragadt népeknek; minden jobb sorsra való munkás törekvéssel, ambícióval, amely odahaza a proteció, a panamák, a visszamaradottság sóvényén nem tudja magát keresztül vágni, s minden tapasztalatlanságával a tudatlan embereknek, akik Amerikában még mindig földfedetelen aranyezőket hisznek. Ez a hajó: ez Magyarország. Az etnografiai muzeum nem csoportosítja olyan színesen az ország különböző népjait, mint a vorótkeményes, ornatlan hajókölosszus. Amott a tudamai parasztgazda s a magyar parasztelegény, aki féltrákdóva maroklja a falujabeli lányunk próba fonott kontyát. A bácskai rác papucsba futó pantallóval, a felvidék tőja, aki ismerősök, rokonok, barátok közé megy, szinte hazajár, mikor kivándorol. Bánát svábia, Zala és Vas vendje, Erdély olajha egyvámé mellé került s öszekeveredik a kékinges munkással.

De ezeknél a néptipusoknál is magyaráz, különlegesebb egy másik csoport. Uri ruhát, friss divatu nyakkendőtt viselő fiatal emberek, akik menekülnek az ugnyezvett uri sors elől, mennek, hogy a cipőtisztító székeken, a konyhalegények asztalánál, vagy az utkaparásnál keressék az új karrier fundamentumát. Igen, ez a legmagyarább: a 30-40 forintos kishivatalkok, iroda-ember, djnokok, akik a nyomorult fizetés ellen csak azt kapják kárpótlásul, hogy tartsaságbeli emberek, az intelligenciához tartoznak és párbajképesek. Amikor nem bírják tovább adóssággal, vagy a koplálással, akkor földelezik ezeket a kiváltásokot s a kávéházi üdülést a kínos dollárkört, a melyeket brutális fáradsággal kell kiharapni a tengerentúli földből.

Ez Magyarország. De mintha tökéletesebb, szebb lenne annál, melynek tükörképét mutatja. A nemzetiségek itt nem abajgatnak egymásra. A szerből senkinek sem jut eszébe, hogy vadrac, az oláhnak senki sem hánnya szemére Vajda-Vojvod Sándor költeményét. Viszont az oláh nem csinál gravament abból, hogy a hajón csak magyar fölírás figyelemzeti a kivándorlókat, hogy Ellis-Island szigetén a nyvorkói osztrák-magyar konzulátus egy hivatalnok mindenben a kezükre jár, ha hozzáfórdulnak. A vallási ellentétek is mintha elsímulnának. Legalább az egyik, körül mellett álló fiatalembertől, akinek az arcán kétségbevonhatatlan rajta van a keleti bélyeg, a többiek nem húzódnak el ama szag miatt, amelyet Olaj Lajos, a haza egyik atya az ő felcselezteggel együtt emlegetett. A munkás se vész össze azzal, aki munkádó volt. A közös nyomorúság, vagy a közös remények

lebotnják az ellentéteket, a haragot, a gyűlölséget...

A hajón, a hajó körül vígan, elevenen vannak, szórakoznak. A dedési legény, aki Lendván tul nem látta a világot, komoly érdeklődéssel kacsinat az óriási kázanok közé. Amott gyönyörködve nézik a vasrudak fúrge kanyarodását, amelyek az áruzásközt szedik ki a hajó gyomrából. A nadragosok úgy járnak a hajó egyik tégéről a másikra, akár a korzón s összeismerkednek a fiatal tengerésztszettel, aki öreg nyugalommal szívja a pipáját. A reményekkel szeggett, ábrándokba takart új élet pezsgése, derítje ez. Völegényei valamennyien a nagy hőzönyt ígéro, vonzó Amerikának: a Pannonia lakjira viszi őket.

Hanem aki az idehaza való közúl látószemmel es kinyílt lélekkel nézi őket, azt at-meg átjárja valami sohase érzett izgatósság. És hamarjában nem tudja, mit sajnál, mit szán: az országot, amely ilyen nagy tömegével veszíti el az erejét, a munkásait, vagyonát, vagy azokat, akik olyan sok lemondásnak estek eddig át s akiket annyi család fog lelkőlni. Aztán a sajnálóból a végtelen csodálkozás érzése szörödik át: hogy is lehet, hogy egy országban, amely ezeket a hajókat ilyen vastagon tömí, egy percig is egyébbel törődnek, másnon veszekednek, mint azon, azért es amiatt, hogy ezt a nagy ember-özönlést lepasszák, a kivándorlókat ittmarrassák?...

A kivándorlós csoktészete... Szürke tárgy, fakó ügy. Olvasatlanul futnak át az emberek, ha valamely eikk, ankt erről szól. Sem a cikkék, sem az ankték nem használnak ennek. Hanem ha valaki nem akarja unatónak látni ezt az ügyet: ugyan nézze meg ezt a tizkjárósor látványosságot, a kivándorló hajók földzeterét. Es legfőképp nézzék meg a képviselő urak, akiknek most vakációjuk lesz, amelyet talán ugys az Adria napsütéses szegélyein töltenek. Nézzék meg ezt a darab Magyarországot, hogy meglássák belőle: mivel adósai a maguk hivatásának. A latin azt mondja: „Qui nescit orare, pergat ad mare.” Menjenek a tengerre az intéző urak, legalább a kikötőig, a kivándorlási hajó földzeterére. Ott talán megtanulnak — nem imádkozni, hiszen az imádság ugy se használ az öreg bajkon — hanem egy kevés komolyságot, lelkiismeretet.

Lemegyünk. A kórházból, temetőből távozók nem mennek olyan nyomott szívvel, mint mi. S az ember kezd érezni, hogy „mi van azon sirnivaló,” kétségbejött és nemzetet sújtó, amikor az újságokban ilyen két sor jelenik meg:

„Fiumeből távirotozzák, hogy a Pannonia kivándorlási hajó ma delután 1778 kivándorlóval elindult New-Yorkba.”

Bobay Géza nyugdíj-ügye.

Bobay Géza, városunk főjegyzője nyugalmra vonul. Nyugdíjaztatását ön maga kérte és a hétfői törvényhatósági bizottsági ülés meg is szavazta. Valamint kéri adja át hivatalát, azt nem tudjuk, valamint rejtelj előttünk az is, hogy mi indította ezt az életerős, ambíciós, munkabíró embert arra, hogy nyugdíjaztassa magát.

Ugy illenek, hogy méltassuk az érdemeit. Nem tszűnk. Pedig vannak érdemei. Sok is de Bobayt mindenki ismeri, az ő népszerűsége réven nincs ember, aki az ő távozásában ne a város fejlődésének egy erős ostromlátó látkát élvezszen. A miénk volt egészen. Akkor is, mikor a képviselőtestületben súlyos argumentumokkal érvet a veskalaposság ellen, akkor is, mikor hivatalában frissült munkáidevletévelénykedett a városi érdekeknek és akkor is, mikor a tanácsot hozzája fordulóknak egyformán lekelező kétséggegel adta meg ügyes-bajos dolgáikban a kívánt felvilágítást: azt az embert láttuk benne, akit ha elvesztünk, vajmi nehéz lesz pótolni.

Ki lesz Bobay utóda, természetesen azt még csak sejtjen sem lehet. A választás fogja eldönteni, de addig is erős küzdelemre van kilátás, tekintettel, hogy többek aspiálnak az állásra. Mindenesetre olyan ember kezébe kell bízalmunkkal helyezni, aki nem az úrs szöbeszéd, a fű-fa igergetés és később a Pató Pál fele elvek embere, de akit e vezető hivatal révén kivánatos nemes törekvése, becsület-s, ferias munkaköidődása garántál a bizalmunkra. Mert nagy idők elől állunk, városunk a fejlődés úján tart előre, éppen azért egy elhízott választás szövetség csapást jelenthet jövőnknek. Bobay számos terve mellett a közigazgatás görüskis csomóját is megakadályozni, de újat állít, megnehezítették. Lesz-e elegendő energia az utódban, hogy leküzdje a haladás ellenségeit s a város fejlődési érdekeit diadral juttatja a maradásig, a veskalaposság felett? Ne a szeméjű nézzük, hanem az egyéniséget. Minden elnamarkodott lépésünk civézkedni az súlyosodik a vállunkra. Nyit, férfias, özinte programot kérünk, becsületés, az érdekeinket való komoly munkát várunk attól az embertől, akit a kormányzó állásra emelünk. Nem tagadjuk, sok, nehéz munkája lesz velünk. Sz szeri, se száma a halasztást nehezen tűró, megoldásra váró városi ügyeknek, amiknek du-

lőrejutása kell, hogy programjában felvéve legyen. A város fejlődéséért aggódo szívvel nezzünk a közeledő választás elé!

Hangulatok.

Az ember.

(Törtenelemi arcképcsarnok.)

29-ik folytatás.

Hirtelen, mint mikor az ember csendes utcán szőrákozott, vagy gyaantlanul meg, egyszer felteztett egyaránt, epélen galamb, úgy keppir hirtelen előbém a két, hánny száz kilométer távolságból — két szép szőke szűda. Két szép hajó terentés, két ártatlanság, két kis halvány napsgár. Hűdét volt mindakétő, mint a holdsgár, mint a bányán. Szőrlanok Bájások Szépek Nem jó helyre jöttek ide Magyarorszába, hiszen itt olyan durvák az emberek, a viselkedésük és furfangját két megpróbálni, hogy megközelíthesse az ilyeneket az ember. Két gyöngyed grófikasszony, vagy két hercegisasszony, vagy talán még ezeknél is sokkal, de sokkal több. Virágház növények, kiket éríteni nem szabad, mert szirmuk rögtön lehull. Csak bámulni lehet, felülni nem. A legbüjösabb két „Mimóza pudca,” akiknek hazája Európában legteljeb a tulipánok hazája, a szinppomák ezer változata, virágillat és madárlát.

Boldog volt, aki közülnik egy mosolyt tudott kicsalni tőlük, hát még ha egy nevetést.

A kisbűbök egy fel év alatt nekipirosodott és úgy pufította a lapát, hogy többet elkaldott a bokrok felkutatathalan tövébe, mint mi valamennyien.

A nagyobbik megmaradt megközelíthetetlen bányánknak. Szinte féltem tőle. Azt hiszem, a többiek is úgy voltak vele, de nem vallották be. Ha végiggeltem vele menni az utcán, pirultam a szőlőszagomert, mert egy-két jegédű szárvával úgy elhalgatózott, mintha befutott volna. Kezdehitem én neki bárráról, ha rámeztet, megfogtam. Tudja egy, a lányok közül öt tartottam leg-többre.

Egyszer egy nagy társaságban mellé kerültem. Végem volt Engem szemelt ki a doznak a háziasszony. (Annak se hazudtam többet a befőszőjéért!) A legnehezebb bort szedtem le az asztalról és töltöttem magamba, hogy az ifjúság mámorát borral pótoljam, hogy megeredjen a nyelvem, ... úgy éreztem, hogy akkor van a vizsgám. Minden szem rajfunkt volt. Beszéltem, mint egy proféta, ... a lány rányette a nyakam-nyakot nagy tekintettel, ... egyből semmi. Elbuktam a vizsgán, ... a lányka egy szót sem vallott. De

mikor aztán bentemnek egy hatalmas terembe táncolni és lejtette a karomon sétáló báványt a levegőjeit ... én pedig rámtartam, hogy ha lejtette, hát vege is fel, ... de ugyanabban a pillanatban megijedtem a gorbombakódásomtól. Késő volt. A lány felvette levegőjét és fel esztendó után megereget a nyelve. Egy szőbor elővett. Annnyit beszélt akkor este nekem, mint a legbeszedesebb más. Persze, hogy irigylet. Én pedig nstam a dicsőségben, de elhatároztam magamban, hogy többet sohasem gorbombakódom leányval, mert még egy ilyen eredmény és úgy be-kötik a fejem, hogy soha többé ki nem eszem a körösből. ... Akkor is csak az volt a szerencsem, hogy a szőke szűdök egyár nap mulva visszazutak valamerre a tulipánok országba fel.

De az is igaz, hogy akkor más világ volt. Vagy tán most van más világ.

Egyik rosszabb, mint a másik.

(Folytatás.)

Dr. CSÖNGÖR GERELYI.

Színház.

Szombatban este, két hét elől, Bródy meg-rázó életképében mutatkozott be a színtársulat. Az első előadás benyomásából nem igen lehetett a társulat szívesvonaláról ísletet mondani, mert az utazás és egész napi lakákesérek fordálmán nagyon megviselték a társulat legtöbb tagját és ez a fáradsággal karöltve járó bággyadság úgy vo-lult végig az egész darabon, hogy sajnáljuk, hogy éppen e kíváncsian várt darabot adták be-mutatónál. A társulat némely tagjában mindezek dacára is felfedezhették az igaz tehetséget, F. Rónay Erzsébet (a tantónő) példái, hogy kitűnő drámai hősnő, Marosy Géza (ifj. Nagy István) melő partnerre, Kispályi János (Féreg Nagy István), Lorándy Tivadar (a tantó), Öhrig Vilmos (szőga-bíró), Kmetty Lajos (őúr), Székács Árpád (kántor) mind-mind igen jó erőt a társulatnak. Vég-telent kedves volt a kántorkisasszony szerepében Sárosy Irén, E. Lányi Szidi pedig a nagy-asszony szerepében hó alakját nyújtott. Külön kell megemlékeznünk Halász Alfrédnél (a kaplán), ki nagy művészi érzékek, szerepek hatalmas átérzésevel adta a lilomért vágyó papot. A sugó tulharosaga a színeszket.

Vasárnap este sokkal jobb előadásban lát-tuk a „Varázskeringő” c. bájos zenéjű operettet. A szereplők minden tehetségüket labta vetették és ezt egyiknek-másiknak sikerült olyan tökélyre vinni, hogy előadás közben többször tapsokban adott hangos kifejezést tetszésének a közönség. Ez az előadás megerősítette bennünk a hitet, hogy Fehér igazgató-néneksek igért jó társulatot, de meg is adta. Itt is megemlékezzünk meg a társulat két kedves női tagjával, Kállay Kornéliával (Stein-

Miért nem árva?

Nevezzék, gyonyuták a társai Bodó Andor. Mindig ki volt leve durva, lekellen tréfakönyű. A durva tréfákat és gyonyóidást sohasem viszonozta. Tűrt békével. Fajdalmat melyen elrejtette a lelkébe, ojjanyirja, hogy arcának legkisebb vonása sem árulta el, hogy eme bánásmód meny-nyire bántja.

Mivel érdemelte ki társával szemben ezt a bánásmódot? Azzal, hogy nagyon különös ember volt. Lelké nem a mai modern világba való volt, nem tudta magát beélni a mai szaraz, reális, majd minden szabadabb, nemesebb érzést nélkülöző társainak lelkivilágába. Mindene a zene, a virág, a dal volt. Ha kint a szabadban járni, félve lépkedett a réten, nehogy egy virág-ét eljorjorjon. Ha valamely bokor árnyában hevert és a bokorra kis madár szállt, a világot sem mozdult volna meg addig, amíg a madárka tovább nem szállt, nehogy megjessze, elzavarja.

A kis város, amelyben lakott, kisebb-nagyobb erődségek és hegyek öveztek. Mídon hívatatos munkájának eleget tett, nem követte sosem társait a kocsinkába és egyéb mulatóhelyre, hanem ki az lsten szabad egy alá ment. Ki a rétre, mezőre, a hegyekbe. Ott jól érezte magát. A jó friss levegő, a virágillat, a madárral elfeledtette vele a mostoha bánásmódot, amelyben társai és főnökei részesítették. Ott emberek, boldog emberek érezték magát. Ajánán megcsen-dült a dal. Jó kedve volt ilyenkor, de azért vig-

nótát sohasem lehetett föle hallani, csak szomorot, meghatott, csak az illtet az ő álmódozó lelke vilá-gához. Ámídon énekel, sokszor kő ülneztet, nem-e halija, nem-e lájja valaki. Arca elpirult. Bántotta volna a lelkiismeretét, ha valaki meg-hallotta volna azt, hogy ő kiről énekel, hogy kiről álmódzik. Pedig nem mondott mást az a nőta, csak egy kis szőke lányról szőlt. Istenem, hogy tudta volna meg abból a nőből bárki is, hogy kedves volt. Hiszen sok nagy szőke lányka van a világon. De Andor azt hitte, úgy érezté, hogy csak egy van. ... Még sohasem be-szét azzal a kis leányval, csak messziről tekintettedja. Egyszer az a kis leány rája mosoly-gott, Andor elpirult és tovasietett. Nem a gyáva-ság hozta arcába a vért, hanem szégyenszé-gnek, elhagyatottságának tudata. Ezután ha elment ki a szabadba, ott minden virágon anél a kis anyagnak a mosolygását látta. Majd k-szű érzés fogta el, majd pedig felmáttat férfias érzés és buzdította, hogy próbálja meg, talán megérti az a leány. De nem tette, mert adta tudására érzel-met, mert tudta, érezté, hogy azt nem tudná túl-élni, ha ott is kigynyolásban, nevetésben lenne része.

Egyik nap reggelén kint állott lakásának az udvarán és szállástadó-nőjevel beszélgetett. A közölből csemege nevetés hallaszott. Andor figyelmek lett rá. Nemsokára egy leány és egy idős nő mentek el a ház elől Szép, szőke, piroscaru volt a leány. Amint Andor meglátta, melyen el-pirult, majd hosszan sóhajtott.

A szállástadó-nője ezt észrevéve, elnevette magát: — Ejnye, ejnye Andor urfi, talán csak nem szerelmes?

Andor zavaralt felelt: — Szép leány...

— Nohát ha szép, ha tetszik magának, miéit nem szó hozzá, miért nem mondja meg neki? Ne féljen nem eszi ám meg ...

— Mondja nekém, kinek a lánya ez?

— Azt nem tudom megmondani ifjúrám, de én úgy hallottam, hogy szécsényi, árva, nincsenek szülei, csak a szőke nőmál el kegyelem kenyérén. Keserű kenyeret eszik szegény, nem a legjobban bánhat vele.

Andor arcán az öröm sugara villant át; nincsen senkije annak a leányknak, árva, szegény, le én is, hisz ő is épen az, öneki sincsen senkije. Hátha megértene az ő lelki világát. Hisz az is szegény, ha egybekelhetnének valamikor, a szégyenséggel mellett is gazdagok lehetnének, — a boldogságnál van-e nagyobb gazdagság? ...

Nem volt boldogabb ember Andornál, midőn azzal a kis leány elgött lehetett, beszélgethette. Már hónapokon ker-szűlt föl a boldogsága, még mindig azt hitte, hogy az a leány árva, szegény, nincsen senkije.

A leány nem szőlt a szüleitől, ő pedig nem hozta elő neki, mert félt, hogy keserű érzelmeket kelt a leányban.

eruber Franci) és Kotti Irával (Helma) Kállay Kornéliá, a primadonna, szép hangú, fess, sikkes művésznő természetű, sok élvezetet nyújtó játékaik és jó humorral kelto megjelenésével. Sok élvezet előadásban részesít majd bennünket. Kotti Irának a néha előforduló tremolázáson kívül mincsek hibái, de ha lennének is, énekeknél azokat ennyivalán kedves játékaik, ének-kéret, Temperamentumos, bájos szereplő. Néki hadnagyt Marossy Géza kreálta s mondhatjuk, jobb kezébe aligha adhatták volna ezt a szerepet. Intelligens, ügyes színes, kitűt sőt akár a közönség, de nem hiába. Ugyanezt mondhatjuk Lorándy Fivadaról (Hessel herceg), csak kár, hogy szép hangja nem erősebb és Kispályi Jánosról, aki Luthor. Jó komikus szerepben a legjobbat nyújtja. Jók voltak: E. Lányi Szidi, Kemty János és a többiek is.

Hírül először előadásban Molnár Ferenc nagyráti színműve, az „Ördög-öt adták. A siker oroszlánrésze a két főszereplő, F. Rónay Erzsit (Jóán) és Halász Alfréd (az ördög) iletik, akik minden tehetségkel beadták néző szerepükbe. Hogy ez mennyire sikerült, kiébb abból a lelkes oviációból, amelyben részesültek. Nem kisebb tehetséggel játszott Marossy (János), bár az első felvonás alatt némi kis kedveltséget konstatalni rajta. Nyolcan tetszett Sárosy Irén (Selyem Czinka) kifogástalan játéka, nemkülönben Kotti Irának (Éliza) is, aki azonban a hanghordozásban kissé ingadozott. Kemty János (László) is dicserélt érdemel.

Kedd: „Dollárkirályom” Nagyobb szerepben most láttuk először Kispályit (Cauder). Határozottan jó alakítást nyújtott, játéka teljes volt, mikéjára jól hatott. Kállay Kornélia (Ulady) szép éneken, kedves játékan kívül nem toletteljeirt is dicserélt érdemel. Kitűnő partnere volt Fehér Vilmos (Denes László), jók voltak Sárosy Irén (Daisy Gray) és Lorándy Fivadar (Schlick báró), kikkel szereplőknek egy részét megismételték a közönség. E. Lányi Szidi (Olga), Kemty János (Dick), Kertész Lajos (Tom) és Daczo Vilos (a gazdacsesszony) az előadás sikerén fáradoztak.

Szerdán a „Csezer katonái” c. remek művet adták Közönség kevés volt, a sugó kiabált. Kotti Irna (Karádi Erzsébet) a második felvonásban kétszer is megakadt. Marossy Gézát (főhadnagyt) mindez nem hangolta le, Halász Alfréd (Zoltán), Kispályi (Karady István), Fehér Vilmos (Szudacek) és Lorándyval (ezredes) a régi jót nyújtották. Kemty (Szilassy) kissé kemény volt. Bájos volt Kotti Irna, kár, hogy akadozott. — A szövegnek egy részét kihagyták.

Csütörtökön a „Gépiró kasszony” ment szép közönség előtt. A címszerepet Kállay Kornélia kreálta a főle megmozokt jósságak. Marossy, Fehér és Halász is kiválóan voltak, ugyszáten Lorándy is dicserélt érdemeltek. Lőrinczy Aranka bravurral játszott, de az éneke nem elégette ki a közönséget. Kemtynek sokat nevetünk, tapost is kapott. Az éneke azonban neli is gyenge. — A darab egyrésze a szolgálukban maradt.

Penteken este a „Végrehajto” c. bohózat-

Égyik nap estején igen szomoruan, igen lehorgolva érkezett haza Bódo Andor. Bemente kis szobájába, fűtött, tolat és papirt vett elő. Valakinek írni akart. De nem írt. Minék? Ugyse értene az meg. Kinyitott ládájából egy kis füveget vett elő és maga elől tette az asztalra. Majd gondolatokba merülve sájoztott.

— Min busz annyira ifju uram? szólt a szálászdó nője belépeve.

— Andor mintegy magába merülve dadogta: — Nem árva, nem szegény, csak egyszerű. Van édesapja és édesanyja. Azok gazdagok. — Azt mondta az apja, hogy kikéri magának azt, hogy a lányára nézek. Koldusnak ugyszem adja. És a lány is milyen hidegen tekintett reám, midőn az apja elődusnak nevezett.

— Ugyan, ugyan ne busu'jon azon. Hisz van a kiskertené löbb virág is.

— Nekem csak egy volt.

Midőn lefelelt, a kislugeget magához vette. Álom tal volt benne. Kiitta mind. Azian elaludt örökre. Utolsó sohaja csak az volt: Miért nem árva, miért nem szegény.

II. J. REVERENCIS ISTVÁN.

nak nevetett a közönség. A címszerepben Kispályi János végtelenül komikus alakítást nyújtott, játéka is annyira hű volt szerepéhez, hogy a közönség többször hangos kacajra fakadt. Nékjé E. Lányi Szidi személyesítette a szokott jósságak, a leányát (Antoinette) pedig Lőrinczy Aranka közepesen, nem elegendő otthoniassággal. Halász Alfréd (Broaceli) és Marossy Géza (Largiet) most is kitűnők voltak. F. Rónay Erzsit (Cyprienne) nagyon tetszett a kokott szerepben. Jók voltak rövid szerepekben Lorándy T. (Pimparré), Kemty (a kapitány) és Sárosy Irén (Mariette). Közönség csak gyérén volt, de jól mulatozt.

Tegnap szombaton az „Erdész leány” ment telt ház előtt.

M. vasárnap délután: „Paraszt kasszony” népszimnő, este „Kornevilli harangok” operetta, hétfőn „Szerecsné fia” komédia, kedden „Fordalmi néző” szimnő.

Mind Ezeket összegezve megállapíthatjuk, hogy Fehér igazgató olyan társulattal jött hozzánk, amely megeredni a pártfogást. A közönség nem is zárkózik el a méltányosság elől, viszont a színeszek minden tehetségüket nyújtják, hogy a közönség kívánalmái kielégelve legyenek. A sugóra azonban panaszunk van. Tulajdonban kiabált, a karzati is eről panaszodik. A közönséget is kerüj, ne társalogjanak, neveteljenek előadás közben. — Tanjta a fület az is, hogy a színeket alát a szimpadon hangosan „rendeznek.” (a.)

Premier.

— Az „Erdész leány” tegnapi előadása. —

Mindig valami különös előtétellel tekint a közönség a vidéki színtársulatok érkezése előé és mindenkor úgy hiszi, hogy családias fogja őt érn. Most is így történt, mikor a mi kedves, bohém színészeink megjelentek. Am a családós most kelemesnek bizonyult és a társulat agilis tagjainak egy teljes készütségű, mindenben ügydájóságos repertoárját van alkalmuk meggyönyörögtetni. Előbejezett és sokidalu erővel és pompás hanganyaggal birközött meg az itt időző társulat a fentidézett előtétellel, hogy öszintén szölvá, mindannyian várva-várjuk az estét, amely eddig még minden nap új és új meglepetéssel szolgált.

Ime itt a tegnapi premier. A társulat lelkes és áldozatkész igazgatója fáradság- és költségekímélés nélkül megszerzett egy udjónságot, mely még a fővárosban is csak az előkésztés stádiumában van Kury Klára startjáról. Bájos, puha darab az „Erdész leány”. Bécsi import, de azok közül való, amelyek közül a „Varázskeringő” stb. kitűnő ajánló levéllel bír immáron a publikum előtt. Egy regényes operett, meséjéről felesleges többit mondani, mint hogy egy kedves szerelmi história, — pont Jaros írt hozzá muzsikát és micsoda édes, meleg muzsikát. A filmbezázó keringők, feledhetetlen kuplék egymást követik, ugy, hogy alig győzi a publikum az egymást gyorsan követő impressiókat analizálni.

Kár, hogy a hangszerelés csupán a phantasia szolgáltájta. Szébbnél-szebb motívumakkal ragadják meg így is a közönséget és mindenki valami elfogott melódiát dudolt, fityörészett a felvonásokközben.

Christel beletője, Valperrei dudtja, Joselin és Földessy dudtja Ensemble mese dolgok, nem-sokára az egész város fogja énekelni.

Pompás és perfect volt az előadás maga. A társulának négy énekművésznője van. És mind-egyikének oly mesés hanganyaga és oly distinctív játékmódora van, hogy bármely fővárosi szimpadon elérték volna azt a sok tapost és meleg idővölést és ünneplést, amivel a publikum kedveskedett nekik.

Kállay Kornélia hangjával, játékaival és ruháival ismét briliózott. Sárosy Irénke a szokott bájos alakításával éragadta a közönséget. Kotti Iruska végre ismét neki való szerephez jutott. Igazán kár, hogy ezt a csudás regisztrált ének-művésznőt komoly szaváló szerepekre alkalmazták, mikor eklatásn mindenki előtt, hogy ő egy

komoly énekes szerepben mesés dologt produkált. Kitűnő volt és hatásos, amí Lányi Szidi nyújtott.

A férfiak közül Fehér, Marossy, Kertész, Kispályi, de a többi is mind oly kitűnő alakítással és derek munkával örvendtetétek meg a közönséget, hogy az alig jött ki a tapsoláshól.

Szóval volt taps, ünneplés, hangulat. Sok ily szép estét a közönségek és sok ily felt házat kívánunk a direktornak!

TUTA.

Impressiók.

Budapest, 1909 május 12.

Vágtatva, düböröve, pruzsokéva száguld a vaspapír, acelfejt dacosan előre sebez és gomolyog, fekete füstöt öködvá. A gép pöfögése, a kerekek szüntelen zakatolása, kattogása, pöfögése, bugása kimentetlenül beledörít a vidék istátsikus csendjébe. Borult, komor idő. Mintha nem is eltelt, nyúglatosok, napsgarvas tavasz volna, hanem szomoró, hüvös, kódos óás. Semmi szim, semmi zaj, életnagymiváltság. Mind n olyan szürke, olyan egyházo, mint a két ezer tigrislen földetok feltekek. A vonat pedig rohan elő, a eltökélt munkáló pörög kíváncsian banul a fardhatatban, zakatoló szörnyetök után. A vidék is egyhangyan, a hegyekre ráborító kod érzékre a ki-látást. Mire a Balatonhoz érünk, elkezd emi az eső, mindentelre fáradt, álmos esend, temetői hangulat. De a magyar tenger így is gyönyörű szép, komor egyhangúságában. Olyan csendes, olyan mozdulatlan az óriási, végtelennek látszó víztükrök, mint az alvo ember arca, kit nem zavarnak heves indulatok, izzó szenvedélyek. A balparton festői össze-visszaságban emelkednek a farcska alkú, szécsényi tornyai, borfermő hegyek, némelyikének magasabb része láthatatlan abban a tejszerű, blázzinti ködben, mely az egész vidéket beborítja. A távolban felitnik egy hajó, nem messze fölé nehány fadar mader kering a víz színe fölött. Alkonyodik. A vonatban egymást után kiguglana a gázlángok s minderre ráborul a sötét, hangtalan, néma éj...

A vonat pedig rohog tovább. Olvasni valót szedek elő, de a gyér világtánsít és az óriási ráközdástól táncolnak szemem előtt a betűk. Új-társaim hangos diskurzusa is zavart, a melécskaszakában egy kis fu egy havidit nyugagt, majd meg skálatn készcsényi kőbaniak a szorok-sötét éjbe és nézem a vonat melékké diszantó árnyékokat és a pillanatot elő füzárkúszás szerelvény vutastácat. Nem tudom, mennyi ideig néztem a változatos képet, a gomolygó füstfelhőt, gyszerre mintha a vak sötétség öszoftelen lenne. Uglátszik közeledik elénk felül, a kupéban is mozdolósok, készülődek, podgáryok huzogálása hallatszik. A vonat fűtteny, elem táru egy káprázatos, mesebeli, tündérszép kép, már ott járunk a kóriászok között, a főváros zájában, a lüktető, forrongó életben... A vonat megáll. vége van a fársztó, ideglő, hosszú út-nak. A kalauz kinyitja az ajtókat, megérkeztek a pályaudvaron tengerrny nép tolong, én is rokoni-mama találok s nem-sokára egy puha, fehérgyágyban pihenem ki az ut fardalmait...

HOFFMANN ARANKA (Ránáné.)

HIREK.

— **Esküvő.** Minach Antal fumei rebitzós tegnáp esküdött örök hűséget Brenner Amália urólhülyek Fümeában.

— **Tanítógylet.** A szombathelyi-egyház-megyei r. kati tanítós-egyesület letenyeti eszperói köré május hó 26-án Felsőszegényben a r. kati iskolában tartja tavaszi díszülszét. Tárgysorozat: 1. Hymnus éneklése. 2. Élnök a díszülszét megnyitja, mely alkalommal a kör végeben Ersinger István felsőszegényei plebánós áldozásának 25- és lílász Géza felsőszegényei tanítóit tantói működésének 25-ik évfordulója alkalomból üdvözli. 3. A mult közönségszóló, valamint a közpöntből érkezett jegyzőkönyvek felolvasása és hitelésítésé. 4. A Magyar Tanítók orsz. Bizottságának emlékirata a nyugdíj-rendezésre vonatkozólag, melyet a körnek teljes szövegében elődására ajánl. 5. Jelenkezés a jövő közgyűlésen való gyakoriabb tanítási és értekezés felolvasására. 6. Jelenkezés és indítványok.

— **Házasság.** Karafát Zsigmond, könyv-
közetész alkalmozottja vasárnap között házasságot Martincsik Margittal Nagykanizsán.

— **Dísztagságról szóló irat.** Oszesly M. Victor szerkesztőnek a szentlőrinci Olvasókör és Dalszövetség dísztagjává választotta. Az önköszeg e megiszteltetést a következő, díszesen kiállított oklevélben tudatta szerkesztőnkkel:

„A szentlőrinci Kath. Ifjúsági Dalszövetség és Olvasókör 1909. április 17-én tartott közgyűlésén Oszesly M. Victor urat dísztagjává választotta meg egyhangú lelkesedéssel.

Amidőn erről Dísztag urát legnagyobb tisztelőnk és szeretetünk kifejezéséért mellettr értesítjük, kérjük helyesnek, illetőleg megismerésnek szives elfogadásának bejelentését Előnköszeg.

Fenti dísztagságról szóló iratot tisztelőnkől karunk aláírásával és bélyegzőkkel ellátva egy példányban kiadtuk.

Kelt Szentlőrincen, 1909. évi május hó 16-án.

— **Hivatalos órák.** A hétfőn tartott törvényhatósági bizottsági gyűlés a vármegyey központi tisztviselői hivatalos óráját június, július és augusztus hónapokra nézve reggel 7 óráról délután 1 óráig egyúztamban állapította meg.

— **Bobay Gézárt nyugdíjazták.** Mint lámpa munkás helyén közöljük, Bobay Gézárt, városunk népszerű főjegyzőjét, saját kérelmére nyugdíjazták. Ergő új választás előtt állunk. Halmománusok szerint pályázó van eddig 4-5 Nincs jognak ahhoz, hogy bárki személyét a legeszközlehet mértékben kritizálják, mégis már jó előre rámutathatunk arra, hogy a pályázók zöme — bár minden tekintetben kifogástalan uriemberk, — oly fiatal, hogy Alsólendva város vezetésére bár szellemi képzettség tekintetében képes lenne, de hiányzik a gyakorlat, hiányzik a teljes törvényismeret s az az ügyvezetés valamit, a mit köznapin nyelven úgy nevezünk, hogy „mindenben teljesen otthon van.” A város képviselőtestülete van ez idő sőtörzen hivata arra, hogy jó új választás, de nem csekély gondot ad a járás főszolgabírájának a jelen esetben ama törvényadta, discretionális joga, hogy a jelöltek sorába kit vegyen fel. Ismerjük a járás főszolgabíró urat s tudjuk róla, hogy magát befolyásolni nem hagyja, megis szabádon ez esetben — úgy hisszük, az egész közönség nevében — arra felkérni, hogy kandidálási jogát a város érdekében tenni sziveskedjék. Mint értesülünk, Hájós Mihály városi képviselő kezdeményezésére tegnap a jegyzőválasztás dolgában értekezlet volt, melyen arra terjesztették ki egyelőre, hogy a választással lehetőleg egy táborban legyenek. Hogy mi lett az eredmény, azt jövő számunkban ismertetjük.

— **Ritka életrajz.** Özv. Genz Mária II-ik hegykerületi osztály 109 éves korában meghalt. A halál oka számarhurrt volt.

— **Kalandvágyó diákok.** Egyik legutóbbi számunkban megírunk, hogy Fuisz János és Berényi Jenő esakörnyai diákok ellíntek. A kalandvágy vonzotta őket A megyei hivatalos lapban is megjelent a diákok körözése, kék Batatonlapon feltartoztatott és Fuisz apját táviratilag értesítettek gyermeke holtáról.

— **Denes Pálnét tévedésből mentették fel.** Egyik megyei lap vasárnapja száma azt a szenzációs hírt közli, hogy Denes Pálnét, a nemesnépi férjgyilkost tévedésből mentette fel a zalaezgeri eszküdtörbőség. Szerinte így történt a dolog: Denesné beismerő vallomása után a vádes védebeszedek, az elnöki fejtegetések megtörténtével az esküdszéki visszavonult és a büntöszegre vonatkozó főkérdés „igennek” szavazva, megállapította ugyan a büntöszeg, de ugyancsak igennek szavaztak az esküdték a védelemre vonatkozó kérdésekre is, bár a jogos védelem a tárgyalás adatai szerint ki van zárva. A bíróság a törvény értelmében ezen határozat alapján felmentette és azonnal szabadon bocsátotta a

vádítottat. Mikor ez történt, felállott az esküdszéki főnöke és bejelentette, hogy az esküdszéki a vádlottat felmenteni nem akarta, hanem abban a hitben voltak, hogy a jogos védelemre feltett kérdés csupán enyhítő körülményt állapít meg. — Törvénykezésünk nagyobb dicsőségére szolgál az, hogy az ilyen esetek egyáltalán nem perreálhatók és így Denes Pálné nem büntöhdik azért, hogy urát berzalmas kegyvelenséggel meggyilkolta.

— **Ójtás.** Ma reggel 8 óráról kezdve a városzházi tanácsereben ójtás van.

— **Közégek új nevei.** Vármegyénk alispánja felhívja a községek borát és jegyzőit, hogy a régi helynézőket és pecsétnyomokat vonják be és május 25-ig az alispánhoz terjesszék fel.

— **Véres adóvércshajítás.** Régi dolog, hogy a magyar ember nem barátja az adóvértésnek, pedig hát már megtanulhatta volna, hogy erre találtak fel a jó magyar szót, hogy „muszáj”. Takszonyban, Somogy megye egyik falujában történt, hogy egy szegénytelen elcsószott adóvércshajítás alkalmával a kirendelt csendőroknék. Ezek kénytelenül voltak szuronyt használni, pár perc alatt a vércshajító rendben folytathatta munkáját, mert a szerencsétlen elcséngzőlő örkere elnélt.

— **Régi nóta.** Ezen a héten két panaszos levelet is kaptunk arról, hogy sötétek, pokolian sötétek az utcák. Pedig hát úgy dukálna, hogy a világitási vállalkozó respektálj a színházlátogató publikum jóízölését és ha borus az idő, ne restelje meggyújtani a lámpákat. Mert ezen a héten csáknem minden nap borus idő volt, miésem természetesen tehát, minthogy utcánk kormosotlésg tekintetében vedeltek a legeszközlehet Ásztvál. A világitás vállalkozója bizonyára nem szokott színházba járni, így nem tudja, milyen kellemes a sötétben, ha egyháshöz időnek az emberek, nekimennek a falnak, vagy éppen legurulnak a járdárol. Azért legalázatosab hódolattal eszedünk ökegyimészegéhez, ne várja meg, míg alakja a nyakát szegi a sötétséghen, gyújtsa fel azokat a rongyos mecseket, mert isten ücsöse elfogy a türelmünk!

— **Talált hulla.** Szombaton a járásunkhoz tartozó szécsizsigeti hegyen, Gerecseszer György pinceje mellett egy 45-50 éves férfi hullájára akadtak. Ruházatról itélve kiderül lehetett az illető. Mután a hullát külöszök nyoma feldelezhető nem volt, járásbírószánk a temetési engedélyt megadta.

— **Öngyilkos kuruzsló.** Gyapai Miksáné keszthelyi lakos, a mult héten lakásának kilincse szíjjal felakasztotta magát. Gyapainé valómikor jobb napokat élt Budapesten, ahonnan törökmenek került Keszthelyre, ahol küzdelmes életét élte. Emellett 49 éves atyját is tartarantia kellett. Gyapainé neh-neha orvosi ténöcsöket is osztogató, gyó, yszeré, étfőzőt, hogy valamiképp pénzhez jusson és szegény beteg apja sorsán könnyöbbitessen. A bíróság kuzslásért elítelte. Büntetését az öngyilkoságot követő napon kellett volna leröszit. A nyomorúság s a büntetés fölött érzett szegény kergette a halálba a szegény asszonyt.

— **Leesett a nádas szekérről.** Baszó Sándor kocsiisa, a Balatonparton leve Alsóörszó nádat szállított haza felé Utközben a kocsi felborult s a szegény kocsiis oly szerencsétlenül esett le, hogy agyarákösdös következtében szörnyenhalt. A kocsiis egy másik ember is volt, de ezt a nád alól szerencsésen megmentették.

— **Cigaretttáznak a színházban.** Az önk. tüzőlő-testület parancsnokának szives figyelmébe ajánljuk a következőket. Tegnapelőt este a színházban néhány uriember elég kedélyesen cigarettára gyújtott. Mondjuk, a színházban, az oldalszékeken, közvetlenül a színpad mellett. Az urak vidékiek voltak, kik bizonyára nem tudták, hogy a színházban tilos a dohányzás, ezért a jelelvolt tüzőlők egyikének lett volna kötelessége figyelmeltetni őket a tilalomra. De dacára annak, hogy igen jól látták a cigarettázoikat (egyik tüzőlő ott állt a hátuk mögött) és dacára annak, hogy igen felszólította lettek, nem tettek. Kérjük a parancsnokágot, hasson oda, hogy hasonló eset többé meg ne történhessen, mert nem azért jár a közönség színházba, hogy ott esetleg tüvészeielynek legyen kiúé.

— **Hírdetés.** Az előjárások a minap szöszert a következő hírdetés tetelre közhírre:

„Felhívunk mindazok, akiknek lábujk van, hogy pásztot fogadjának és a nagyúszon innen legeltessek, mert ha nem, akkor agyon lösznek verve.”

— **Tanügy.** A „Zalamegyei el. tanítótestület” muraközi tanítóköre május 24-én reggel 9 órakor Drávajáráshelyen, az állami népiskolában, az iskola zászlójának szenteselésére egybekapcsolott közgyűlést tart.

— **Egő ért.** Mint nekünk jelentik, a járásunkhoz tartozó s Bakónak Köszeg határában levő erdőszé, mult kedden ismeretlen okból kiégyült. Az erdőszéyes tűzét csak nehezen lehetett lokalizálni, de addigra az erdőnek egy része 4000 kor. értékben elégett.

— **A pince tolvajai.** Hivatalan vendégek jártak e hó 9-én Mentés felső szécsizsigeti lakos pincejében. Alkulesseal felnyitották az ajtót és a pinceből 1 akó bor ellopott. A tetteseket Póczok Antal és Palkovics Jenő szécsizsigeti lakosok személyében kinyomozták.

— **Lázadó munkások.** Lendvajifaluból jelentik, hogy Polák N. vizesopolási vállalkozó és munkásai között mult szombaton valami felet nézeteltérés támadt. A munkások erre zendülésben törtek ki, bevertek Polák lakásának ablakait és már-már bántalmazták a vállalkozót, mikor az időközben értesített csendőroknék megérkeztek és a zendülteket szétkergettek.

— **Öt filléres nikkelpénzek.** A pénzügyminiszterteruban elhatározták, hogy legközelebb 5 filléres nikkelpénzeket bocsátanak forgalomba. A pénzügyminiszterium erum egyelőre másfél millió koronára értékű ötfilléres fog kibocsátani.

— **Pusztítsák a hernyókat!** Kiszámíthatatlan a kár, amelyet a hernyópusztítás folytán a gazdára hárul, azért minden gyümölcsfajladonos úgy a saját, mint a köz javát módjára elő a kárteknőy hernyók pusztításával. Sokféle mód van alkalmazásban, tessék bármelyiket okosan használni és akkor meg feltűnik úgy a jelenben, mint a jövőben a hernyók értező kárteletől.

— **Öngyilkos tanító.** Patkó Ferenc 26 éves vindornyokai nőtlen tanító agyonlötöte magát. Tetének okát szözetlan lélektanilag rugokkal magyarázzák. Azt mondják, hogy a boldogtalan ember iszákoságsága miatt már két helyen elvesztette az állását. Mikor Vidonyafokra jött, megfogadta, hogy többet nem iszik. Egyszer megígértassal, amit másnap a falu előtt annyira restült, hogy agyonlötöte magát.

— **Vasuti öszéittökés.** Marburgból közlik velünk, hogy kedden d. e. 11 órakor a Delh Vasút osztrák vonalán Marburg és Posnitz állomások között egy személyvonat elért a gyorsvonat és beleszaladt. Két utas és egy alkalmozó azonnal meghalt, husz ember részint súlyos, részint könnyöbber sérülést szenvedett. Két Püllmann-féle kocsi agyigulladt és porrá égett. Az öszéittökés okai, hogy a személyvonat a távozájelzőn állt és a jelzötábla nem volt felállítva. A szerencséslenésg az enyhítette, hogy a személyvonat vezetője, amit észrevette a közlő gyorsvonat, azonnal megindította vonatát és így nem tudott teljes erővel beszáguladni a gyorsvonat.

— **Beütörs.** Vasárnap éjszaka a zalavári körjegyző irodájába 4 fegyveres cigány betört s a Wertheim-kasszával baltával szétgéva, annak tartalmát, 1770 kor. készpénzt és 400 kor. értékű ércpáppirt elrabolták. A tetteseket még nem sikerült elfogni.

Szerkesztői üzenetek.

Ránkáné. Budapest. Jóvő hétre ismét (kék) címűk, mert tárcával evagynak látva. A „Pihénes közhén” című tárcával majd személyesen me-mundák kírunk. Jömlást! K. L. Stréde. (leg nem öcsök az.)

Dora. Koszónét. érc.Kerdecsre alkalmozat vagy személyesen, vagy levélben feleltünk.

Főmunkatárs: **IFJ. REVERENCSCSIS ISTVÁN.**

Gari Károly, Aradon

vasútlók: szalonant, zsirt, füstölt és pácolt husokat s kolbászokat, szigoru napri árakon.

Sziveskedjen arjegyzéket kérni.

2773 1909. tkv. sz.

Hirdetmény.

A m. kir. igazságügyminiszter 1909. évi május 3-án 10180 1909 I. M. VIII. sz. a. elrendelte, hogy az alsólendvai kir. járásbíróshoz mint tkvi hatóságoz tartozó Lentikápolna község tkjkeibe felvett mindazon ingatlanokra nevez, amelyekre az 1886. 20. t.-c., az 1889. 38. t.-c. és az 1891. 16. t.-cikkre a tényleges bírtokosok tulajdonjogának bejegyzését elrendelik; az 1892. XXIX. t.-cikkben szabályozott eljárás, s ezzel kapcsolatosan a tkvi bejegyzések helyesbítését fogantatásáig.

E célból a helyszíni eljárás a nevezett községben

1909 június 16. napján kezdődik.

Ennélfogva felhivatnak:

1. Felhivatnak mindazok, akik a teleknyben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, a tkvi hatósággal kiküldöttje előtt a fenn kitett határnapon kezdődő eljárás alatt jelenjenek meg s az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel.

2. Mindazok, kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, de teleknyben bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átíratásra az 1886. XXIX. t.-c. 15—18. és az 1889. XXXVIII. t.-c. 5., 6., 7. és 9. §-ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött előtt igazolják avagy oda hassanak, hogy az áruházo tkvi tulajdonos az áruházo létre jöttét a kiküldött előtt szóval ismerte el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaitak ezen az uton nem érvényesíthetik és a bélyeg és illeték elengedése kedvezményétől is elesnek.

3. Azok, akiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó jog vagy megszünt egyéb jog van nyilvántönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlesztést kérémezzék, illetve törlési engedély nyilvánítsa végett a kiküldött előtt jelenjenek meg, mert elenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendva, 1909 május 10-én.

Dr. Tüskés, kir. bíró.

HAZELADÁS.

Baross-utcában levő

Varga Sándor-féle ház

(ezelőtti postaépület)

eladó. Bővebb felvilágosítás az Alsólendvai Takarékpénztár-nál kapható.

Vasuti menetrend.

Érkezés.

Zalaegerszeg felől:	Reggel	7 óra	45 perckor
	Délután	2 "	17 "
	Este	8 "	27 "
Csáktornya felől:	Reggel	6 "	55 "
	Délután	2 "	03 "
	Délután	5 "	21 "

Indulás.

Csáktornya felé:	Reggel	7 óra	56 perckor
	Délután	2 "	27 "
	Este	8 "	42 "
Zalaegerszeg felé:	Reggel	7 "	10 "
	Délután	2 "	18 "
	Délután	5 "	36 "

Szülő-oltvány

és vesszőről nagy képes árjegyzékemet ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki emét tudatja. Ezen könyvet meg az is kerje, a ki rendülni nem akar, mert sok hasznos tudnivalót tartalmaz. Gyökeres oltványból, amerikai és europai sima és gyökeres vesszőből, a világhírhírlakarebél másfél millió készlet.

Olecsó ár és pontos kiszóigálás.

Cím:

SZÜCS SÁNDOR FIA szólöftelepe
Bihardószeg.

Alsólendvai képeslapok

művészi kivitelben

sokféle felvételben

Olecsó áron kaphatók

Balkányi Ernő könyv- és papírkereskedésében.

AKI

valamit venni akar,

AKI

valamit eladni akar,

az hirdessen az

„Alsólendvai Híradó“-ban.

Figyelem!

Szülőoltványt, szölvösszöt ne rendeljen addig, míg tölem árjegyzékem nem kéri! Gyökeres oltványok ezre 140 korona, „Delaware“ ezre 100 korona.

Cím:

Szilvgyártó Nagy Mihály
FELSŐSEGESD, Somogy megye.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak

az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst disztárgyak,

melyek dus választékban és olecsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fall-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüstláncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN óras és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbútorok nagy raktára.

Schwarcz Lipót Varasd.

Legolecsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menaszszonyi kelengyek, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, csemege-, liszt-, veteményes-nagyvak, úgyszintén norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, építőfa- és szénraktár.

ASCHERL JOZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakfelvetény adását. Tanulmányait először fővárosi építésznek szerezte.

ÁG ISTVAN vegyeskereskedő Hosszafalu.

BADER HERMAN cipész. Nagy raktár kész. férfi- és női cipőkben.

BOHS ISTVAN kővelgyártó.

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kitűnő konyha, jó borok, frissen csapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütőedő.

BELLOVICZ FERENC ácsmester. Vezeg minden acsmunkát helyben és vidéken.

„CSIPKES” vendéglő Hosszafaluban.

DOMA JOZSEF vendéglő Dobronak. ECKER PAL kalapos.

ERHMENYI JÁNOS lábszűtő és mezei-kulcsos.

EPPINGERER SAMU teglaryáros Alsólendván. Teglák és zsindelek a legújatosabb létesítéssel készíttetik.

FERENCZY JOZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, csemege-, norinbergi, rövid-, lisztm., jutek-, üveg- és porcellán-árúk raktára. Nagy választék ur-é divat cikkekben.

FARAGO ISTVAN borhely- és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Turischnán.

FERST ALAJOS kereskedő Kerka-szentmiklóson.

FOLDES MOR bankbizományiródlaja Csáktornáyn

FEHER ANTAL köröm-, és kecsi-kovacs

GOMBOSI és WENDL fűszer-, csemege-, norinbergi, rövid-, lisztm., üveg- és porcellán-árúk kereskedése. Varrógep raktárán.

GREGORENCICS JOZSEF szikvizgyára. Kiváló minőségű szikvizet vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőipáros Hosszafalu. Elvállalja betonhidak és csatornák szakszerű készítését.

Szőlőoltvány!

Régi szőlők hiányának pótlására 2 éves gyökerű száza	20 K
Gyökeres fásoltvány	ezre 180 K
„szépségihívával	90 K
„zöldoltvány	160 K
Sima	90 K
Gyök. riparia portalis vastag	32 K
„ 2 éves	40 K
Sima riparia portalis	18 K
„ vékony	8 K
Gyökeres hazai nemes vessző	30 K
Sima	10 K
40 legjobb fajban, teljes főtállással, azon kitételezettel, hogyha a küldött anyag meg nem felel, azt visszavesszem s pénzt visszaadom. — Arjegyzékem. Le van benne írva a Csodaszőlő, Pozsonyi fehér, Muscat Ottonel, Csabagyöngye. — Hegyi borok eladása.	

Borárak:

Gyöngyösi siller	HL 92 K
Visontai	36 K
Gyöngyösi fehér asztali	34 K
„ pessenyec	38 K
Visontai Rizling	44 K
„ Muslotály	70 K
„ vörös bikavér	70 K

Széky I. József
Gyöngyös (Szt-Urban templom).

Vendéglősöknek és bortermelőknél nélkülözhetetlen!

„Az új bortörvény“

megjelenés és 1 koronáért kapható **Balkányi Ernő** könyvkereskedésében Alsólendván

GERENCSE RYÖRGY teglamester Zalaegezszen (Városi teglaryár). A legjobb minőségű faleseresep barnákban rendelkezhető maia.

GONCZ GÁBOR pékmester (Tűske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozkenyereket és süteményeit.

GAÁL SÁNDOR, a földési hengergeornalmon új berkeje ajánlja újonnan általalkotott mátmát mindenütt gonaták öröszere.

HIRSCHL IGNACZ vegyeskereskedő Letenye.

HEGEDICS ISTVAN csizmadia.

HORVATH IVÁN vendéglős Turischnán.

HORVATH LAJOS borhely. Illatszerek raktára.

HEGEDÉS SÁNDOR épület- és bútorszállító.

HAAS MIKSA vegyítőtű és műfűző Zalaegezszen. Gyűjtőtelep Alsólendván Blau és Bartos üzletében.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadság” Hosszafaluban. Kitűnő magyar ételek, jó borok, frissen csapolt sör.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró gép javító műhelye Csáktornáyn.

LEVASICS FERENC építőipáros.

LOVENVYAK VINCE borhely és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domonice.

MAYER ÖDÖN óráis és ókszerész. Nagy raktár china-ezüst árúban.

MANDELBAUM MOR rőfös és divataru kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden és szakmába vago munkát új helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasaló-sokban. Varrógep, gaz-ésági gép, szén, cement- és malomkő-raktár.

MURISCS LAJOS építőipáros. Elvállalja minden és szakmába vago munka lelkiismeretes készíttését.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

SCHWARCZ LIPOT bútorkereskedő Várasd.

POLLAK LAZÁR nagykereskedő. Dolmány és szivar nagy-árúda.

RAPOSA FERENC építőipáros (Lukács Alsólendván, a hegyen). Elvállal minden és szakma vago munkát.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

STEIN DAVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvarozások a legelőszöbben elvállaltatnak.

SCHWARCZ KAROLY bórkereskedő és szikviz gyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerka-szentmiklós).

STERMANN JOZSEF ácsmester Hosszafalu — Alsólendva. Minden és szakmába vago dolgot elvállal új helyben, mint vidéken.

SCHWARCZ ETEKA vegyeskereskedése a Kauszai utcában.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és bórkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabaksán.

Öz. TŰSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement raktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen, olésón elad fin és zöld szőlővinyagokat a legjobb bor- és csemege-fajokban. Különösen ajánlja a kreuzna-oltványokat Szőlőtelepén helyben és vidéken olésón elvállal.

WORTMAN BENŐ rőfös- és divataru-kereskedése. Nagy raktár halottai és temetőkezosi kellekkekben.

WOLFSOHN HENRIK képzőműtí káves.

WEISZ ZSIGMOND olésórendű férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WALTER-DOLFER ADOLF mészáros.

WEISZEN-LEITEN IGNACZ vendéglős Turischnán.

WEISZ LIPOT férfi- és nő-divataru üzlete. A világhírű vaci Kobrak-cipő egyedülű raktára.

WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedése

ZOMBORI MIHÁLY higiénikus borrendezett fodrász-terme a Fő-utcában (Tivadar-féle új ház).

A legújabb divatu
szalma kalapok
megérkeztek
s nagy választékban, olésón kaphatók
FREYER LIPÓT
fűszer-, csemege- és uridivat-kereskedőnél
Alsólendván.
Külfölegességek nyakkendőik, turistaringek és napernyőkben!

TŰZIFAEALADÁS

A gutorföldi állomáson mult évi vágásu
szép bükkhasábot
alok 100 mm-kint 140 koronáért.
Megrendeléseket az őszi hónapokra is elfogadok.
Schwartz Mór Alsólendva.

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázólszr puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.
KEIL-féle fehér „G I a s u r”-fénymáz 90 fillér.
KEIL-féle arany-fénymáz képerketeknek 40 fillér.
KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.
KEIL-féle legfinomabb cipő krém 30 fillér.

Mindenkor kaphatók:
Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván**
és **ASCHER B.** és **FIA** cégnél Muraszombaton.